

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2018, în cauza penală în privința lui

Ochișor Mihail Xxxxx, născut la xx.xx.xxxx,
originar și domiciliat Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 12.03.2016 - 20.06.2017;

Instanța de apel: 13.07.2017 - 22.01.2018;

Instanța de recurs: 07.05.2018 - 06.06.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hâncești, sediul Central din 20.06.2017, Ochișor Mihail învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, a fost achitat din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Ochișor Mihail, a fost învinuit de faptul că în perioada anului 2010, data exactă nu a fost stabilită de către organul de urmărire penală, aflându-se pe teritoriul gospodăriei lui Deliu Victor, situată în orașul Xxxxx, strada Xxxxx x, în baza relațiilor reciproc ostile cu acesta, deținând asupra sa o armă de tip pistol de model nestabil, de culoare neagră, l-a îndreptat spre fruntea lui Deliu Victor și l-a amenințat pe ultimul că va efectua două împușcături, astfel inspirându-i frica că îl va omorî, existând pericolul real, direct și iminent de realizare a acestei amenințări.

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul a atacat-o cu apel, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ochișor Mihail să fie declarat vinovat și condamnat în baza art. 155 Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 400 u.c..

În motivarea apelului procurorul a invocat:

- instanța de judecată nu a luat în considerație că declarațiile inculpatului sunt pur formale, controversate, eronate și urmau a fi apreciate critic, odată ce nu coroborează

cu celelalte probe, totodată ignorând declarațiile părții vătămate făcute pe parcursul urmăririi penale în cadrul confruntării între ea și bănuit precum și declarațiile făcute ulterior în cadrul cercetării judecătorești de către martorul Deliu Inga, unde partea vătămată și martorul au indicat direct la inculpat drept persoana care la amenințat pe Deliu Victor cu arma, cauzându-i o stare de neliniște și frică;

- instanța contrar art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, a apreciat și interpretat eronat probele stabilite în cursul cercetării judecătorești, și anume în favoarea inculpatului, odată ce declarațiile acestuia urmau a fi apreciate critic, pentru că nu au fost confirmate sau susținute prin careva alte probe în ce privește probare nevinovăției sale, inculpatul nu a prezentat un alibi ce ar fi suficient pentru instanța de judecată ca să adopte o hotărâre de achitare a acestuia;

- este inexplicabil motivul pentru care instanța a pronunțat o sentință de achitare, și anume fiind reținut motivul că nu sa constatat existența faptei infracțiunii, or organul de urmărire penală nici nu putea să acumuleze alte probe în ce privește identificarea persoanei culpabile reieșind din caracterul și specificul infracțiunii;

- instanța nu a reținut faptul că inculpatul se afla în posesia unei arme, circumstanță care conturează încă o dată în plus învinuirea adusă acestuia și anume acel fapt că inculpatul deținea acea armă cu care la amenințat pe Deliu Victor;

- analizând în ansamblu circumstanțele cauzei, urmează a reitera că instanța de judecată ilegal a dispus achitarea inculpatului odată ce pe parcursul cercetării judecătorești, fiind cercetate probele acușării au fost ignorate de către instanța de judecată, unilateral a fost admisă poziția apărării și declarațiile inculpatului care reprezintă o versiune de apărare și eschivare de la răspunderea penală și materială. Partea acușării în acest sens a prezentat probe verosimile, care au elucidat în mod clar circumstanțele cazului și în baza cărora a fost demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2018, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și nevinovăția inculpatului care nu a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, achitându-l pe Ochișor Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la prezenta cauză penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Analizând declarațiile inculpatului, a succesului părții vătămate Ochișor Galina, a martorului Deliu Inga, cercetând probele materiale prezentate de către partea acușării, Colegiul a reținut că, instanța de fond corect a concluzionat că, nu s-a constatat

existența faptei infracțiunii, vinovăția lui Ochișor Mihail nefiind dovedită și nefiind confirmă prin ansamblul de probe cercetate în ședința instanței de apel.

Nu a fost reținut drept plauzibil argumentul procurorului potrivit căruia, martorul Deliu Inga a indicat direct și de fiecare dată exact la inculpat drept persoană care la amenințat pe Deliu Victor, or, potrivit depozițiilor aceluiași martor date în cadrul ședinței instanței de apel, „...ea stătea la colțul casei când conflictul s-a întâmplat, a văzut când Mihai a vorbit cu soțul ei, ea nu a auzit convorbirea, a văzut că Mihai avea ceva în mână dar nu știa sigur că este un pistol..”.

Declarațiile martorului Deliu Inga, instanța de apel le-a apreciat critic, indicând că aceasta s-a contrazis în depozițiile date, deoarece fiind audiată în cadrul urmăririi penale și în instanța de fond aceasta a declarat că „...pistolul era îndreptat în direcția soțului ei, nu știe în ce parte anume, inculpatul i-a spus că îl împușcă pentru ca să nu mai umble prin judecăți...”, pe când în cadrul ședinței instanței de apel a comunicat că „...ea nu a auzit convorbirea, a văzut că Mihai avea ceva în mână dar nu știa sigur că este un pistol..”. Mai mult ca atât declarațiile martorului respectiv prezintă dubii și privitor la anul când s-a săvârșit infracțiunea, acesta menționând în cadrul ședinței primei instanțe că evenimentele s-au petrecut în perioada anului 2011, în timp ce potrivit învinuirii aduse inculpatului fapta a avut loc în perioada anului 2010.

Argumentul apelantului potrivit căruia inculpatul se afla în posesia unei arme, circumstanță care conturează încă o dată în plus învinuirea adusă acestuia, nu a fost reținut de către instanța de apel, în acest sens menționând că după cum a constatat și prima instanță, faptul că inculpatul deține în mod legal o armă sau că anterior a fost judecat pentru o infracțiune similară, nu este o probă certă de vinovăție în prezenta cauză penală, probele trebuie analizate corelat, în ansamblul lor, nu trunchiat, astfel încât hotărârea să se întemeieze pe toate probele cauzei, condiție ce în cazul de față nu este întrunită, astfel că din analiza și evaluarea probelor administrate și, în parte, readministrare în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate în cadrul cercetării judecătorești s-a reținut just că probele în ansamblul lor nu coroborează spre a demonstra, mai presus de orice dubiu, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Ținând cont de probele puse la baza învinuirii lui Ochișor Mihail în baza art. 155 Cod penal, Colegiul a statuat că versiunea înaintată de către inculpat precum că, nu a amenințat partea vătămată cu pistolul, corespunde realității și nu a fost combătută prin careva probe indubitabile prezentate de către partea acuzării, or vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, or îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în urma unei proceduri legale, dă răspuns la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală.

În urma celor relatate, Colegiul a ajuns la concluzia că, instanța de fond în prezența circumstanțelor analizate mai sus, corect a constatat nevinovăția inculpatului pe art. 155 Cod penal și întemeiat a aplicat prevederile art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, adoptând o sentință de achitare în privința lui Ochișor Mihail, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, argumentele expuse în apelul procurorului, fiind nefondate, ce nu corespund realității, fiind combătute în totalitate prin conținutul sentinței, în care instanța de fond și-a argumentat pe deplin poziția adoptată.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului procurorul indică aceleași motive expuse în cererea de apel, printre care:

- instanțele de fond urmau a aprecia critic declarațiile inculpatului care sunt pur formale, controversate, eronate și care nu coroborează cu probele acumulate în cauza din speță. Totodată au ignorat declarațiile părții vătămate făcute pe parcursul urmăririi penale în cadrul confruntării între ea și bănuț precum și declarațiile făcute ulterior în cadrul cercetării judecătorești de către martorul Deliu Inga, unde partea vătămată și martorul au indicat direct la inculpat drept persoana care la amenințat pe Deliu Victor cu arma, cauzându-i o stare de neliniște și frică;

- este inexplicabil motivul pentru care instanța a pronunțat o sentință de achitare, și anume fiind reținut motivul că nu sa constatat existența faptei infracțiunii, or organul de urmărire penală nici nu putea să acumuleze alte probe în ce privește identificarea persoanei culpabile reieșind din caracterul și specificul infracțiunii;

- instanțele nu au reținut faptul că inculpatul se afla în posesia unei arme, circumstanță care conturează încă o dată în plus învinuirea adusă acestuia;

- instanțele de judecată ilegal au dispus achitarea inculpatului deoarece probele acuzării au fost ignorate de către instanța de judecată, iar poziția apărării și declarațiile inculpatului care reprezintă o versiune de apărare și eschivare de la răspunderea penală și materială, a fost admisă unilateral.

5.1. pe marginea recursului declarat, inculpatul și succesorul părții vătămate, Ochișor Galina, depun referințe solicitând instanței de recurs respingerea recursului declarat de către procuror, cu menținerea hotărârilor emise fără modificări.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal evidențiază că procurorul în recursul declarat invocă drept temei de casare prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii*, însă Colegiul consideră că acest temei nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, în acest sens menționând următoarele.

Recurentul în recursul său indică eroarea prevăzută de art. 427 Cod de procedură penală, dar de fapt expune dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de judecată, probe care în viziunea sa confirmă vinovăția inculpatului.

Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Alin. (4) și (5) ale aceleiași norme prevăd că, *în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor și instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Colegiul reține că instanțele de fond judecând cauza și verificând probele cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la nevinovăția lui Ochișor Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal.

Astfel, din conținutul hotărârii instanței de apel, rezultă că aceasta corect a constatat inexistența faptei infracțiunii, ulterior motivând concluzia de nevinovăție a

inculpatului prin cumulul de probe administrate în cauză, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de către recurent, solicitarea recurentului privind casarea hotărârii instanței de apel, neavând suport probatoriu, contravine probelor administrate în cauză.

Generalizând cele expuse, Colegiul conchide în mod convingător, că partea acuzării în susținerea învinuirii nu a îndeplinit cerințele legii cu privire la prezentarea probelor, ce ar servi temei pentru condamnarea lui Ochișor Mihail, ca de altfel și recursul declarat fiind unul formal cu invocarea probelor ce aparent indică la vinovăția ultimului.

În aceeași ordine de idei, Colegiul menționează, că aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond sau în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare, mai mult ca atât, temeiul invocat nu se încadrează în cele prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal menționează că instanța de apel a adoptat o hotărâre legală și întemeiată, temeiul invocat de recurent prevăzut la pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea. Prevederile legale obligatorii au fost respectate la judecarea cauzei în apel și Colegiul s-a expus motivat asupra respingerii apelului, cât și s-au indicat detaliat motivele adoptării soluției.

Totodată Colegiul indică, că criticile formulate de recurent prin care se invocă aceleași motive ca și în apel, recursul fiind absolut identic cu apelul, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și ultima le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1., soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casarea acesteia, constatându-se astfel că recursul declarat este inadmisibil.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. În cazul în care instanțele și-au motivat decizia, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe.

Având în vedere considerentele expuse și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin.(2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar recursul declarat de către procuror este inadmisibil.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2018, în cauza penală în privința lui *Ochișor Mihail*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 04 iulie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun